

MOMCI, braća i TRBUŠASTE PLESAČICE

KAREN MAKOMBI

Prevela
Milica Cvetković

Laguna

Naslov originala

Karen McCombie

ALLY'S WORLD

BOYS, BROTHERS AND JELLY-BELLY DANCING

Copyright © Karen McCombie Ltd, 2002

Cover illustration copyright © Spike Gerrell, 2002

Translation Copyright © 2007 za srpsko izdanje, LAGUNA

Gospođici Lu
mojoj šimi-tastičnoj drugarki

ELIN SVET

objavljeni naslovi:

- ① Prošlost, sadašnjost i glasna, preglasna devojčica
- ② Sastanci, sastanci u četvoro i velika, prevelika muka
- ③ Leptirići, grubijani i ružne, ružne navike
- ④ Prijatelji, čudaci i veoma tajne tajne

Sadržaj

Prolog	9
1. Oh, kad bih samo imala dvojku... ..	11
2. Sudbonosni čips.....	16
3. Kako postati mentol, od Eli Lav, trinaest godina	25
4. Fenomenalno ljudsko jastuče za mačke... ..	36
5. Košmar subotnje večeri.....	45
6. Ptičice i pčelice (i mišići).....	56
7. Bili traži veliku uslugu	64
8. I je'n, i dva, i tri... ..	72
9. Ljubitelj životinja u akciji spasavanja!	77
10. Graciozna veština vrludanja	87
11. Miševi i zamešateljstvo	97
12. Velika usluga postaje sve veća... ..	109
13. Kijanje i skrivanje	122
14. Hamburgeri i đevreci	130

15. Bili i trzaj stomakom.....	140
16. Isceliteljska moć keksa... ..	149
17. Igra šimi, ljubakanje i provaljivanje... ..	159
18. Opasnosti gluvarenja	164
19. Trbušasto poskakivanje	175
20. Triput ura (i kamila) za Bilija.....	188

Prolog

Draga mama,

dovoljno je da ti napišem samo jednu reč: momci.

Zašto mi nikad nisi objasnila koliko su samo u stanju da nas zbune? Ne mislim na ono kad nam se neko sviđa ili kad se s nekim zabavljamo (*znam* da je to zbunjujuće), već momci uopšte. Čak i samo *druženje* s njima dovodi u zabunu, što se nedavno dešavalo meni i Biliju – čas je bio onaj stari dobri, blentavi Bili, čas me je izluđivao, a onda bih se odjednom zbog njega osećala sasvim... ovaj... uvrnuto.

A sada? Čini mi se da smo Bili i ja manje-više opet u normalnim odnosima, samo, zaista bi mi prijalo da si bila ovde i pomogla mi da sredim misli. Dve pune nedelje nisam bila sigurna želim li da ga tresnem ili – hmmm – da ga *poljubim*...

Bljak – hitro promenimo temu da ne bih *bacila peglu*...

Doduše, postoji nešto što si mi davno objasnila, a to je činjenica kako je sasvim okej da neko bude loš u sportu. Drago mi je što si mi dala taj savet s obzirom na to da sam *i dalje* loša u sportovima, ali i da me to više ne potresa. (Biće ti drago da čuješ kako

sam ovo zrno mudrosti prenela Toru, koji je uspeo da zabeleži najgore rezultate maltene u svemu u čemu se danas takmičio na školskom sportskom danu. Sudeći prema bakinim rečima, a ona je bila tamo i gledala ga, svaki put bi ga iz publike omelo neko kučence. Tor je kasnije objasnio baki da mu se „smeškalo“ – iskreno govoreći, potpuno razumem što mu je daleko zabavnije da se i sam smeši tamo nekom prijateljski raspoloženom psu nego da pada na nos tutnjeći punom brzinom u vreći.)

Bilo kako bilo, ovo će te prilično iznenaditi – možda i ne prilazim zdušno sportovima, ali u poslednje vreme pokušavam da se dovedem u formu, a to ima neke veze i s kamilama. Oh, kad već pominjem životinje, mislim da ćeš morati da čuješ sve o Toru i mišjoj poemi, budući da te se tiče.

Jesi li se već zbunila? Dobro, sada ću umući i nastaviti da pišem o tome kako su se ređali događaji. Međutim, prvo ću otići do kuhinje i maznuti neki naćo.* Znam, znam, oni goje, ali ubrzo će nekoliko kamila sagoreti čitavu gomilu kalorija...

Mnogo te voli

Eli,

(tvoje dete ljubavi** br. 3)

* Meksičko jelo koje se sastoji od male tortilje, sira, ljute paprike i drugih dodataka. (Prim. prev.)

** Engl.: Love – ljubav; Elino prezime. (Prim. prev.)

1. POGLAVLJE

Oh, kad bih samo imala dvojku...

„Eli, puštaj me unutra!“, zacvileo je Tor s druge strane vrata kupatila.

„Još pet minuta“, doviknuh mu.

Nisam baš ni uživala u kupanju (voda se sve više smlačivala – bolje reći hladnila), ali baš u tom času postadoh zapanjena saznanjem da moje ionako prilično ravne grudi deluju još manje kada se zavalim. Sebi ličim na mešavinu daske za peglanje i *dečaka*.

Međutim, znate šta? Iako nosim brus veličine „kec“ (hej, to je *veliki* napredak u odnosu na veličinu „nula“ koju sam do skoro nosila) i premda redovno hvatam sebe kako blenem u dostignuća tipa „dva plus“, koje imaju moje sestre i drugarice, i kako želim da i *sama* nosim tu veličinu, nikad me nećete zateći da slinim nad prospektima estetske hirurgije i odbrojavam dane do punoletstva kad ću imati dovoljno godina za plastičnu operaciju grudi. O, ne.

Za to postoje brojni razlozi:

1) BOL. Nedavno sam sa sestrama gledala (umalo se sve tri ne isповraćamo) televizijsku dokumentarnu emisiju o implantima, u kojoj je prikazana cela operacija – devojci otvaraju grudi pa ih onda... *pune*. Krvi je bilo do kolena, kao i nečega što, bože me sačuvaj, liči na *žablju ikru*. MENI TO, VALA, NIKO NEĆE RADITI. A uz to još očekuju da budu i plaćeni za tu privilegiju. Što me dovodi do...

2) CENE. Ukoliko tata ne počne u svojoj radnji da prodaje bicikle optočene dijamantima umesto onih običnih, polovnih, nikada neće moći da me časti povećanjem grudi. Ili ako ja ne pronađem nekog ko će mi za jutarnje raznošenje novina plaćati sto funti nedeljno (znate li nekog?), ni sama neću biti u stanju da uštedim. A ako bol i nedostatak novca nisu dovoljan razlog, uvek postoji...

3) STRAH. Čula sam kako je moguće da implanti eksplodiraju u avionu. Dobro, možda je ovo samo jedna od onih urbanih legendi (kao ono kad male aligatore bacaju u klozetske šolje pa oni mutiraju u monstrume koji vrebaju po kanalizaciji – brrrrr!), međutim, ako je to tačno, ideja da ti sike puknu u vazduhu zvuči stvarno zastrašujuće, bogami i bolno, a svakako znači da u bikiniju više nećeš delovati zanosno. Kad smo već kod straha, tu je i...

4) MOJA BAKA. Moja baka je hiljadu posto protiv estetske hirurgije. Mislim, ona smatra da je sasvim u redu i pravedno da ti uši toliko štrče da ih možeš prikleštiti vratima lifta i slično, a uz to misli da ljudima pre treba pregledati glavu. Osim toga, kad sam joj se jednom požalila na veličinu svojih nepostojećih grudi, objasnila mi je kako sike ne prestaju da rastu sve do dvadesete godine, a nekad i kasnije. Možete li da zamislite kako neko traži od plastičnog hirurga da joj ih uveća za nekoliko brojeva, nakon čega one porastu i prirodnim putem? Mogla bi da završi s kipućom šesticom i većitim rizikom da padne na nos dok ide nizbrdo. Morala bi neprestano da nosi ranac – zbog ravnoteže.

„Eeeeliiiiiiiiiii!“

„Izlazim za dva minuta!“, zaurlah na brata.

Ne, rešila sam posmatrajući bedu od svojih grudi, *ako me to baš mnogo tišti, korišću vunderbra*.

Pomislivši to, obema šakama obuhvatih svoje kečeve stiskajući ih jednu uz drugu, što je zapravo vrlo neprivačan prizor. Ipak, ni blizu neprivačan kao ono što se pojavilo na obzorju...

Kriknula sam ugledavši neku ogromnu, mehura-stu stvar koja je upravo izronila iz pene: je li to neki preterano naduvan ružičast balon? Je li to izvaljen kit? Obazrivo podigoh ruku iz vode i nesigurno tu stvar bušnuh prstom. Ona se zatresla. Zatresla se

kao žele. Gospode bože! Ja, Eli Lav, imam – bljak! – trbuščić.

To uopšte nije fer! Kako je uopšte moglo da dođe do toga? Ja se bar rekreiram! (Pa, tu i tamo prošetam kućice.) Hranim se ispravno! (Hmmm, osim naravno, što povremeno smažem jednu do šest kesica čipsa.)

„Eeeeiiiiiiii!“

„Šta je?!“, besno odgovorih na prekoran glasić koji se začu s hodnika. (Zapravo me nije brat iznervirao, već mlohavi trbuščić koji mi se kezio u lice.)

Tor nije odgovorio. Samo je kucao i kucao i još malo kucao, kao neki poremećeni detlić.

Uz pljusak sam izašla iz kade, dograbila beli frotirski bademantil, navukla ga na sebe i cimnula vrata.

„Čemu tolika žurba?“, upitah gledajući njegovo napeto lice.

Pretpostavljam da sam, po načinu na koji je stajao, mogla i da pogodim o čemu se radi. Ruku ispruženih da bi kucao na vrata, s čudno uvijenim nogama, ličio je na detlića u nekoj naprednijoj pozi joge.

„Moram ODMAH!“, cijuknuo je i probio se pored mene.

Počela sam da se cerim, ali se zaustavih. Nema smisla smejati se Toru zbog smešnog izgleda. Mislim, on je samo očajnički hteo da uđe i piški.

S druge strane, ja s nepostojećim grudima i mlohavim trbuščićem... pa, verovatno izgledam kao džinovska kruška u šlafroku.

A to je, ako još niste skapirali, *retko* ružan izgled.